

det forekommer mig at man burde øse af, og naar man har sig saaledes ad, vilde man tilige derved gjøre et Skridt, som jeg troer ogsaa er bifaldsværdigt og som er blevet omtalt fra andre Steder, navnlig er der i den Retning forleden blevet indbragt et Lovforslag af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Eskærning), nemlig de lærde Skolers Midler. Det forekommer mig, at det ikke mere er nødvendigt at have saa mange af disse store Læreanstalter, som man nu har. Naar man affaafede nogle af dem, saa vilde man derved komme til at disponere over endeel Midler, der tidligere have været besiddede af forskjellige Kommuner omkring i Landet. Det er jo bekjendt nok, at der under de lærde Skolers Midler er indbraget en Mængde Smaakapitaler fra forskjellige Byer, hvor de havde været anvendte til de daværende Latinskolers Underhold. Det forekommer mig, at disse Midler burde gives tilbage til de vedkommende Kommuner, saaledes at de deri kunde faae en Betælselse ved at indstifte et til Nutiden svarende Skolevæsen, og det saameget mere, som Skolevæsenet netop er en af de Udgiftposter, der i den senere Tid ere saa betydeligt forøgede i mange Kommuner.

Der er endnu til Slutning en lille Anmærkning, jeg vil tillade mig at henlede Ministeriets Opmærksomhed paa. Det er ikke, fordi jeg mener, at man skal i Reservecønden have en Masse Obligationer af forskjellig Art liggende; men jeg seer, det er Tilfældet, at man har saadanne; og nu forekommer det mig, at der er en vis Mangel paa Ligelighed i den Henseende. Man har fortrinsviis valgt at indkjøbe Obligationer, f. Ex. fra Kjøbenhavn, og ogsaa fra den jydske Kjøbstadsforening, som ellers ikke er af de allerfoldeste Pengeinstituter, ja endogsaa fra den jydske Hypothekasse, men derimod har man slet ingen kjøbt af dem, som jeg troer man ellers anseer for de bedste her i Landet, saaledes de jydske Landeieendomsbesidderes, Kreditforeningsobligationer og Stifternes Kreditforeningsobligationer. Det forekommer mig, at naar man overhovedet vil indkjøbe af det Slags Papirer, vilde det ikke være ubilligt, om man kjøbte nogle fra alle de forskjellige Pengeinstituter; men det er na-

turligviis en Ting, hvorom jeg ikke skal udtale nogen Noes eller nogen Dabel, det er kun en ganske simpel Henstilling til Ministeriet, om det vil tage nogen Notits deraf.

Naar jeg har været noget vidtløftigere i denne Udtalelse, end maaskee Mange ønske, er det sleet, fordi det forekommer mig at være min Pligt paa en Tid, hvor man seer, at det er umuligt for Andre end den herskende Majoritet at komme til Orde i Udvalget. Jeg sigter til den Erfaring, vi have fra ifjor, hvor den daværende Majoritet udelukkede saa at sige Enhver, der ikke hørte til dens politiske Anskuelser, og altsaa ogsaa Finanslovens Betænkning, som til at bære Spor deraf. Jeg har i Landet hørt udtale en stor Glæde over, at der forrige Aar blev Saalidet afflaaet af det, Ministeriet havde forlangt. Dertil har jeg httret, at det var jo ikke saa underligt, at der ikke blev meget afkortet, naar Finansudvalget bestaaer af Mænd, der i det Væsentlige ere i Overensstemmelse med Ministeriet i deres Anskuelser; det er jo Noget, der er aldeles selvfølgeligt. Enhver, der er her i Thinget, veed ogsaa, hvor umuligt det næsten er for et Medlem udenfor Finansudvalget at faae noget som helst Forslag sat igjennem. Det er derfor jeg troer, at jeg uden at fornærme Noen har kunnet httre, hvad jeg her har udtalt, og det er det, der har bevæget mig til allerede strax at udtale mig om forskjellige Punkter vedrørende det foreliggende Finanslovsforslag.

**J. S. Jespersen:** Ved at tage det nu foreliggende Lovforslag for mig har jeg seet, at de Udgifter, som vedrøre Veivæsenet, endnu vedblive at udgjøre en meget betydelig Sum. Den Betydning, som Hovedlandeieene tidligere have haft, vil vistnok for endeel indskrænkes ved Anlæggelsen af Jernbaner, hvortil der i denne Tid paahviler Landet saa store Udgifter, og Hovedlandeieene ville vistnok paa de Linier, hvor efterhaanden Jernbanenettet strider frem, kunne sættes i Klasse med vore mindre Landeveie. Seer man nu hen til, at Hovedlandeieene koste Staten aarlig efter Veidirektorens Forslag 1804 Rd. pr. Mill, naar man hertil kun henregner de almindelige Vedligeholdelsesudgifter, og 1938 Rd., naar man tager Hoved-